

enig med ham i, at der er fuld Anledning til i det foreliggende Tilfælde at vise Mildhed fra Thingets Side ligeoverfor den Paagjældende. Det forekommer mig indlertid rigtig nok, at man har været mindre mild, end der kunde have været Anledning til. Jeg er nemlig ikke enig med den ærede Ordfører i, at her foreligger et Tilfælde af Besvigelser. Her foreligger et Tilfælde af uoverlagt feilagtig Indberetning, men Statskassen er ikke bevæget for en eneste Dre efter hvad der foreligger; forinden det bevises, bør man ikke udtale, at det er sket, og det er ikke bevist. Jeg anser det foreliggende Lovforslag for en Smødekommun fra den ærede Finantsministers Side overfor Udvalget og navnlig overfor de forskellige Udvalg, der have haft med Sagen at gjøre. Det vil navnlig erindres, at der fra det Udvalg, der var nedsat om Kontorholdsudgifter til Postvæsenets Embedsmænd, blev rettet en Udtalelse til Ministeriet om, at der maatte blive taget Forholdsregler i saa Henseende, og i selve Lovforslaget, som den Gang blev vedtaget, blev der for at forhindre, at Embedsmændene benytte Kontorholdsudgifter til Forhøielse af deres Embedsløn, indsat en Bestemmelse om, hvorledes disse Pengeskulde anvendes. Der blev som sagt rettet en Henvendelse til Ministeren om at træffe Forholdsregler mod, at dette Forhold fremdeles skulde finde Sted. Jeg betragter det altsaa som en Smødekommun fra den ærede Finantsminister, naar han forelægger et Lovforslag som dette og siger: Denne Mand har feilet og har faaet sin Afsted; jeg henstiller til Thinget, om han ogsaa bør straffes paa Omraade af hans Pensionsansættelse; jeg foreslaar i alt Fald, at han faaer 2,200 Kr. Jeg formener nu ikke, at den ærede Finantsminister vil have Noget imod at give den Vedkommende den Pension, som vil tilkomme ham efter hans Tjenestetid, og jeg havde tænkt at stille Endringsforslag i den Retning, men jeg troede ikke at kunne gaae Sagen ved at fremsætte et saadant Endringsforslag, før Sagen var behandlet i Thinget. Jeg skal søge at begrunde min Stilling i saa Henseende. Det, som man bebrejder Embedsmændene paa dette Omraade, er, at de benytte deres Kontorholdsindtægter til at forøge deres Lønninger, det vil sige, de betale Mindre ud til Kontorhold, end de faae dertil, og de give Indberetning om, at de have brugt det Hele eller ogsaa Mere. Man tror at vide, at Sligt sker. Men denne Mand har jo ikke brugt Mindre, end han har faaet. Han har ganske vist indberettet, at han har brugt Mere end han har faaet, men han har

fuldt ud brugt de Penges, der ere hevilgede ham som Kontorholdsgodtgjørelse. Manden havde Banstuelighed ved at klare sig med denne og for at faae Mere, sagde han selv — i et privat Brev for Resten —, at han havde indberettet at have brugt Mere nu, end han faktisk havde gjort. Han har ikke forøget sin Løn med en eneste Dre; tværtimod, efter Regustaberne har han udbetalt Mere, end han fik som Kontorholdsgodtgjørelse. Han har ønsket at faae sine Betjente en høiere Løn, idet han mente, at det var umuligt at beholde de Folk, han ønskede, naar han ikke kunde betale dem Mere. Han selv sidder med en stor Familie — han har 9 Børn — og har en forholdsvis lille Gage, af hvilken han ikke kunde afgive ogsaa til Kontorhold. Det er en Feil, at han har handlet, som han har gjort, men bevæget Statskassen, det har han ikke. Her foreligger jo en Redegjørelse fra ham, og saalænge det Modsatte ikke er bevist, saa staa hans Ord til Troende. Deraf fremgaar det, at han i Gjennemsnit fra 1881 til 1ste April 1889 aarlig har udgivet 10 Kr. mere end bevilget til Kontorholdsudgifter, og paa Grund af, at han har indberettet, at han har udgivet endnu Mere, har han fra 1ste April 1889 faaet, saavidt jeg hukter, 300 Kroners Tillæg, altsaa hvis han nu havde bevæget Statskassen, saa skulde han efter at have faaet denne forøgede Kontorholdsgodtgjørelse have anvendt deraf til at forøge sin egen Indtægt, men vi vide jo, at han ikke skaffede sig denne forøgede Indtægt i den Hensigt, men for at betale et høiere Kontorholdsvederlag, og efter at han har faaet Mere, har han ogsaa forbrugt Mere dertil. Det findes nøyagtig opgjort. Han erklærer, at saaledes er det overensstemmende med Sandheden, og saa længe det Modsatte ikke er bevist, skulde hans Ord staa til Troende. Jeg henstiller til det ærede Thing, om det ikke synes, at det vilde være ret at vise Overbærenhed i dette Tilfælde, da det til dels ligger i Systemet. Det blev nævnt af Ordføreren for lidt siden, at han selv havde sagt, at man var nødt til at gjøre det paa den Maade, Man maatte skrive, at man brugte Mere, end man gjorde, for ellers fik man ikke det, man brugte, og der er til dels Noget i det. Naar Indberetningerne tomme, og Revisionen skal foretages over denne Sag, saa bliver der ikke fra den ærede Ministers Side givet den Paagjældende Leilighed til at udtale sig om de Forhold, paa Basis af hvilke deres Indberetninger fremkomme, og de faae ikke at vide, paa hvilket Grundlag den Sum er fremkommen, som de faae bevilget, og paa den anden Side, vis